

ВАШИНГТОН - Теза да су Сједињене Америчке Државе "претња по мир у свету" годинама је била темељ руске и иранске пропаганде, а за оне који верују у савез земаља Запада, болно је признање да у томе сада има истине, пише "Фајненшел тајмс", наводећи да, под председником Доналдом Трампом, Америка заиста изгледа као опасна држава.

Током протекле недеље Трамп се упустио у "нуклеарно балансирање" са Северном Корејом, упућивао нејасне претње војном интервенцијом у Венецуели и флертовао са заговорницима надмоћи беле расе у Америци, "нудећи сасвим супротно од стабилног, предвидљивог и прибраног лидерства које амерички савезници траже од Вашингтона", наводи спољнополитички коментатор листа Гидеон Ракман.

Трампове претње да ће се Северна Кореја суочити са "ватром и бесом" Америке која је попут запете пушке биле су нарочито неодговорне - чак и ако је у питању блеф, таква претња доводи у питање кредибилитет Вашингтона и доноси ризик од ескалације кризе са стране режима Ким Џонг Уна, који прети да ће испалити пројектиле у подручје близу америчког острва Гуам, наводи аутор.

То што Трампова администрација флертује са идејом превентивног војног удара на Северну Кореју представља још већи разлог за узнемиреност - она сматра да не постоји могућност одвраћања севернокорејске нуклеарне силе, док су сви бивши амерички председници, из очигледних разлога, одбацивали идеју о превентивним ударима против држава са нуклеарним наоружањем, пише Ракман.

Међународну кризу коју Трамп распирује све је теже раздвојити од проблема на домаћем плану који су опхрвали његову администрацију, а истрага бившег директора Федералног истражног бироа (ФБИ) Роберта Милера о руском уплитању у изборе у САД све је ближа уском кругу људи око председника, наводи аутор.

Конгрес је блокиран, Бела кућа представља "вртешку отпуштања и сплетки", а сада се и на улицама одвија политичко насиље - заговорници надмоћи беле расе и неонацисти нападају, и чак убијају, демонстранте у Шарлотсвилу, док председник даје нејасне и двосмислене изјаве са игралишта за голф, напомиње аутор.

Опасност лежи у могућем "спајању" ових криза, што би ратоборног Трампа довело у искушење да покуша да искористи неки међународни конфликт да би побегао од потешкоћа код куће, пише Ракман.

Он наводи да је Себастијан Горка, контроверзни саветник у Белој кући, ове недеље употребио севернокорејску кризу да би извршио притисак на Трампове критичаре на домаћем плану да одступе.

"Током кубанске ракетне кризе, ми смо стали иза Џ. Ф. Кенедија. Ово је аналогно кубанској ракетној кризи - ми морамо да се ујединимо", цитира аутор Горкине речи, упозоравајући да би такво флертовање са идејом да би претња ратом Американце могла да окупи око председника требало да буде звоно за узбуну за било кога са смислом за историју.

Владе суочене са кризом код куће често су склоније авантуристичким потезима у иностранству, истиче аутор.

Он као пример да се Немачка одмах у почетку укључила у Први светски рат, јер је осећала "акутну претњу" од политичких непријатеља у земљи.

Када је избио рат, обраћајући се окупљенима на једном скупу, усхићени немачки цар је рекао да више не признаје никакве партије нити опредељења, "јер смо данас сви

немачка браћа", наводи Ракман, повлачећи паралелу са Горкиним изјавама.

Такође, већа је вероватноћа да ће лидери који на домаћем терену трпе жесток притисак почети да се понашају ирационално, истиче Ракман.

Током афере "Вотергејт", чланови кабинета тадашњег председника САД Ричарда Никсона наложили су оружаним снагама да их консултују пре него што изврше председников налог за покретање нуклеарног удара, подсећа аутор.

На жалост, није јасно да ли било који званичник САД има право да опозове наређење председника ако овај одлучи да крене путем нуклеарног сукоба, напомиње Ракман.

(Танјуг)